

Sách Daniel - Số một trăm chín mươi chín

Suy thoái chính trị và định mệnh theo lời tiên tri: Sự kết thúc của Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa trong bối cảnh của lời tiên tri Kinh Thánh

Jeff Pippenger

2024-05-03

Chúng ta đang xác định sự kết thúc của các đảng Dân chủ và Cộng hòa trong lịch sử của con thú từ đất. Con thú từ đất trong Khải Huyền đoạn mười ba được chia thành các đảng Cộng hòa và Dân chủ, những đảng này tranh đấu trong lịch sử tiên tri của sừng Cộng hòa. Các sừng là biểu tượng của quyền lực, và cả hai sừng đều chứa đựng bức tranh thu nhỏ về mối quan hệ tiên tri của chúng trong chính lịch sử tiên tri của mình. Đối với sừng Cộng hòa, bức tranh thu nhỏ ấy được minh họa bởi hai đảng chính trị chủ chốt xuyên suốt lịch sử Hoa Kỳ. Hoa Kỳ là một trong số ít vương quốc được xác định trong lịch sử tiên tri gồm hai quyền lực. Tất cả các quốc gia trước đây trong lời tiên tri Kinh Thánh được biểu trưng bằng hai quyền lực đều là hình bóng cho Hoa Kỳ. Đế quốc Mê-đi Ba Tư, Pháp (Sô-đôm và Ai Cập), và Israel với các vương quốc miền bắc và miền nam của nó, tất cả đều góp phần vào các đặc điểm tiên tri của Hoa Kỳ.

Đế quốc Mê-đi Ba Tư trong Đa-ni-ên đoạn tám có hai sừng, và cái sừng sau cùng (Ba Tư) mọc lên cao hơn. Chúng tôi đã xác định yếu tố này khi nhận ra rằng Đảng Dân chủ xuất hiện trước Đảng Cộng hòa trong lịch sử, nên rốt cuộc Đảng Cộng hòa sẽ là đảng cuối cùng trong hai đảng. Vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên bước vào lịch sử như một phản ứng trước lập trường ủng hộ chế độ nô lệ của Đảng Dân chủ, và vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên đã ban bố Tuyên ngôn Giải phóng Nô lệ năm 1863, tức là vào giữa cuộc Nội chiến Hoa Kỳ, và cũng là năm của sự phản loạn đối với Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy La-ô-đi-xê.

Vị tổng thống Cộng hòa cuối cùng mang hình mẫu của vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên, nên vị tổng thống cuối cùng sẽ đi vào lịch sử giữa một cuộc nội chiến giữa đảng Dân chủ ủng hộ chế độ nô lệ và đảng Cộng hòa chống nô lệ của ông. Chế độ nô lệ mà đảng Dân chủ trong những ngày cuối cùng đang cố xúi là chế độ nô lệ toàn cầu. Cũng như vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên, vị tổng thống Cộng hòa cuối cùng sẽ bị đảng ủng hộ nô lệ ám sát, giống như Trump đã bị ám sát về mặt chính trị trong cuộc bầu cử 2020 bị đánh cắp. Là vị tổng thống thứ sáu kể từ thời kỳ tận cùng vào năm 1989, Trump sẽ là tổng thống giàu nhất và ông sẽ khuấy động những người theo chủ nghĩa toàn cầu không chỉ ở Hoa Kỳ, mà trên toàn thế giới. Vì thế, trong tuyên bố tranh cử tổng thống năm 2015 của ông, cuộc nội chiến chính trị giữa đảng Dân chủ của những người theo chủ nghĩa toàn cầu ủng hộ nô lệ và đảng Cộng hòa chống nô lệ đã được khởi động.

Ứng nghiệm Khải Huyền chương 11, Trump đã bị ám sát về mặt chính trị trong cuộc bầu cử năm 2020 bị đánh cắp, và Đảng Dân chủ bắt đầu ăn mừng trên đường phố, cho đến khi rõ ràng rằng vào năm 2022 Trump sẽ lại ra tranh cử tổng thống. Bây giờ nỗi sợ lớn ập đến với những người theo chủ nghĩa toàn cầu, ứng nghiệm Khải Huyền chương 11, và cuộc chiến của họ trở nên dữ dội hơn. Lời chứng về các sừng Mê-đi Ba Tư cho biết rằng chiếc sừng cuối cùng trỗi dậy (Đảng Cộng hòa) sẽ xuất hiện sau cùng và vươn lên cao hơn. Vị tổng thống Cộng hòa cuối cùng sẽ thắng thế trước

Đảng Dân chủ.

Cuộc bầu cử năm 2024 đánh dấu sự chấm dứt của Đảng Dân chủ, vì họ sẽ không bao giờ có thêm cơ hội đưa ra một ứng cử viên tổng thống trước khi luật ngày Chủ nhật chấm dứt lịch sử tiên tri của con thú từ đất. Vào thời điểm luật ngày Chủ nhật, Đảng Cộng hòa cũng chấm dứt. Đảng Dân chủ kết thúc vào cuộc bầu cử năm 2024, và Đảng Cộng hòa kết thúc vào luật ngày Chủ nhật. Luật ngày Chủ nhật, vốn là sự kết thúc của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh, đã được minh họa bởi sự khởi đầu của con thú từ đất vào năm 1798. Đặc điểm tiên tri chủ yếu của con thú từ đất là việc nó “nói”. Năm 1798, Hoa Kỳ ban hành Đạo luật Người Nước Ngoài và Chống Nổi loạn, vì vậy chúng tiêu biểu cho luật ngày Chủ nhật, khi Hoa Kỳ nói như một con rồng.

Từ năm 1776 đến năm 1798, Hoa Kỳ, tuy chưa phải là vương quốc thứ sáu theo lời tiên tri Kinh Thánh, lại đại diện cho ba mốc đánh dấu việc Hoa Kỳ lên tiếng. Giai đoạn đó dẫn đến sự khởi đầu thời trị vì của con thú từ đất với tư cách là vương quốc thứ sáu theo lời tiên tri Kinh Thánh, và do vậy cũng đại diện cho một thời kỳ dẫn đến sự kết thúc thời trị vì của con thú từ đất với tư cách là vương quốc thứ sáu. Tuyên ngôn Độc lập năm 1776, tiếp theo là Hiến pháp năm 1789 và các Đạo luật Ngoại kiều và Bạo loạn năm 1798, là ba mốc trong lịch sử dẫn đến sự kết thúc của con thú từ đất với tư cách là vương quốc thứ sáu vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Sự ứng nghiệm của ba mốc đó được thể hiện khác nhau trong lịch sử của cả Đảng Dân chủ lẫn Đảng Cộng hòa.

Đạo luật Yêu nước năm 2001 đánh dấu sự khởi đầu của việc tước bỏ các quyền tự do của công dân Hoa Kỳ, và điều này được biểu trưng bằng lời tuyên bố mà những người yêu nước chân chính trong lịch sử Mỹ đã đưa ra khi ban hành Tuyên ngôn Độc lập. Dấu mốc của Đạo luật Yêu nước là dấu mốc đầu tiên trong ba dấu mốc đối với cả Đảng Cộng hòa và Đảng Dân chủ.

Đảng Dân chủ chấm dứt trong cuộc bầu cử năm 2024, mở đường cho các sắc lệnh hành pháp của Trump, vốn đã được báo trước bởi Đạo luật Ngoại kiều và Chống Nổi loạn. Những sắc lệnh hành pháp mà Trump sau đó ban hành không phải là luật ngày Chủ nhật, nhưng chúng là một hình thức “nói như con rồng”, vì chúng sẽ được Trump sử dụng khi ông ứng nghiệm nhận định của Bà White rằng “chế độ chuyên chế tích cực” sẽ xảy ra trong những ngày sau cùng. “Chuyên chế” là một thuật ngữ chỉ một chế độ độc tài, điều được thực hiện thông qua các sắc lệnh hành pháp được tiêu biểu bởi Đạo luật Ngoại kiều và Chống Nổi loạn. Khi Trump thực thi các sắc lệnh hành pháp của mình, sẽ có sự đảo ngược các phiên tòa Pelosi vốn đã đánh dấu nhiệm kỳ tổng thống thất bại của Biden.

Khoảng thời gian xác định sự kết thúc của các đảng Dân chủ và Cộng hòa mang dấu ấn Alpha và Omega, vì khởi đầu của mỗi giai đoạn lại đại diện cho sự kết thúc. Vì lý do đó, cột mốc thứ nhất của đảng Dân chủ là Đạo luật Patriot năm 2001, và cột mốc thứ hai là các phiên tòa Pelosi bắt đầu vào năm 2021. Những phiên tòa đó đại diện cho sự bác bỏ hoàn toàn Hiến pháp năm 1789. Các phiên tòa Pelosi đại diện cho cột mốc ở giữa trong chuỗi mốc của đảng Dân chủ; điều này từng có tiền lệ khi Hiến pháp được mười ba thuộc địa phê chuẩn, mười ba năm sau 1776. Các phiên tòa Pelosi đại diện cho sự nổi loạn chống lại Hiến pháp và được diễn hình bởi năm 1789. Cột mốc thứ ba trong chuỗi mốc của đảng Dân chủ là nơi họ chấm dứt với tư cách một chính đảng.

Chúng kết thúc ở cuộc bầu cử năm 2024, và khi lễ nhậm chức năm 2025 hoàn tất, đợt thứ hai của các Phiên tòa Pelosi sẽ được tiến hành theo các Sắc lệnh Hành pháp, tiêu biểu là các Alien and

Sedition Acts. Vì vậy, mốc thứ ba đối với đảng Dân chủ là các Alien and Sedition Acts năm 1798. Giai đoạn đại diện cho sự kết thúc của đảng Dân chủ bắt đầu bằng một cuộc bầu cử, một lễ nhậm chức và việc đưa vào áp dụng chiến tranh pháp lý chính trị mang tính ma quỷ, và nó kết thúc bằng một cuộc bầu cử, một lễ nhậm chức và việc đưa vào áp dụng chiến tranh pháp lý chính trị mang tính ma quỷ.

Đối với đảng Cộng hòa, mốc đầu tiên là Đạo luật Ái quốc năm 2001, được tượng trưng bởi Tuyên ngôn Độc lập năm 1776. Mốc thứ hai không giống với mốc thứ hai của đảng Dân chủ. Đối với đảng Dân chủ, mốc thứ hai, được đại diện bởi Hiến pháp năm 1789, là các phiên tòa Pelosi lần thứ nhất. Nhưng đối với đảng Cộng hòa, mốc thứ hai, cũng được đại diện bởi Hiến pháp năm 1789, là các Đạo luật Ngoại kiều và Chống Kích động Nội loạn, điều này sẽ được hiện thực hóa khi lễ nhậm chức lần thứ hai của Trump diễn ra vào năm 2025. Làm sao các Đạo luật Ngoại kiều và Chống Kích động Nội loạn năm 1798 có thể đại diện cho Hiến pháp năm 1789?

Trong lễ nhậm chức lần thứ hai của Trump, các Sắc lệnh Hành pháp của ông, điển hình là các Đạo luật Ngoại kiều và Phiến loạn năm 1798, không chỉ khởi xướng một loạt phiên tòa Pelosi thứ hai, mà những sắc lệnh ấy còn khởi động sự hình thành hình tượng con thú. Giai đoạn hình thành hình tượng con thú bắt đầu và kết thúc bằng việc nói như con rỗng. Việc nói ở phần đầu giai đoạn tượng trưng cho việc thiết lập các quyền lực vương quyền, được mô tả như một chế độ độc tài, hay như bà White gọi là chế độ chuyên chế. Việc nói như con rỗng ở cuối giai đoạn hình thành hình tượng con thú cho thấy quyền uy của các quyền lực tôn giáo đang được thiết lập đứng trên các quyền lực chính trị.

Tuyên ngôn Độc lập là một bản tuyên bố chống lại ách chuyên chế của cả thẩm quyền chính trị của các vua chúa châu Âu lẫn thẩm quyền tôn giáo của Giáo hội La Mã. Thời kỳ hình thành hình tượng của con thú là lúc hai quyền lực bại hoại này được hợp nhất, với thẩm quyền tôn giáo nắm quyền kiểm soát mối quan hệ. Trong quá trình hình thành, tức sự hợp nhất của hai quyền lực này, chính thẩm quyền tôn giáo xuất hiện sau cùng và ở vị thế cao hơn. Vì vậy, phần mở đầu của giai đoạn đó đại diện cho phần kết thúc của giai đoạn. Các Đạo luật Ngoại kiều và Kích động Nội loạn năm 1798 đánh dấu sự kết thúc của Đảng Dân chủ, và đó là mốc thứ ba của họ, nhưng đồng thời nó cũng đại diện cho mốc thứ hai trong giai đoạn kết thúc của Đảng Cộng hòa. Mốc thứ ba đối với Đảng Cộng hòa là việc áp đặt luật ngày Chủ nhật.

Đối với Đảng Dân chủ, ba cột mốc được biểu thị bằng các năm 1776, 1789 và 1798 lần lượt tương ứng với năm 2001 (1776), các phiên tòa Pelosi lần thứ nhất năm 2021 (1789) và các phiên tòa Pelosi lần thứ hai năm 2025 (1798).

Đối với Đảng Cộng hòa, ba cột mốc được biểu thị bởi các năm 1776, 1789 và 1798 lần lượt tượng trưng cho năm 2001 (1776), các phiên xét xử Pelosi lần thứ hai vào năm 2025 (1789), và luật ngày Chủ nhật (1798).

1776, 1789 và 1798 tượng trưng cho khoảng thời gian hai mươi hai năm, và con số hai mươi hai là biểu tượng của sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính. Ba cột mốc này làm chứng cho “Chân lý”, vì chúng cho thấy cột mốc đầu tiên và cột mốc cuối cùng xác định cùng một chân lý. Năm 1776 đánh dấu việc thiết lập nền độc lập, và năm 1798 đánh dấu sự tước bỏ nền độc lập. Do đó, chúng tượng

ứng với chữ cái đầu tiên và chữ cái cuối cùng trong bảng chữ cái Do Thái gồm hai mươi hai chữ cái. Chữ cái thứ mười ba là biểu tượng của sự nổi loạn, và khi kết hợp lại, ba chữ cái ấy, gồm chữ đầu tiên, chữ thứ mười ba và chữ cuối cùng, hợp thành từ tiếng Do Thái “Chân lý”.

1776 tượng trưng cho ngày 11 tháng 9 năm 2001 và đánh dấu sự khởi đầu của thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Điều đó đánh dấu sự khởi đầu của sự rưới đổ của mưa rào cuối mùa, là khoảng thời gian khi con rồng được trao cho con thú như phần thưởng cho sự phục vụ đã thực hiện, vì đảng rồng Dân chủ sẽ bị đảng thú Cộng hòa đánh bại.

Trong giai đoạn lịch sử ấy, việc đóng ấn cho sừng Tin Lành chân chính được hoàn tất trong khoảng thời gian khi Chúa đưa tay Ngài ra lần thứ hai để nhóm lại dân được gọi là những kẻ bị lưu lạc của Israel, và họ sẽ được giương lên như một cờ hiệu vào thời điểm Luật Chủ nhật.

Vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, sừng Tin Lành chân chính bị tấn mác, và hai mươi hai năm sau năm 2001, vào tháng Bảy năm 2023, công việc của cuộc nhóm họp lần thứ hai đã được khởi xướng bởi một tiếng kêu trong đồng vắng. Cuộc nhóm họp thứ nhất diễn ra vào năm 2001, khi thiên sứ của Khải Huyền đoạn mười tám giáng xuống đồng thời các tòa nhà lớn của thành phố New York sụp đổ. Sự giáng xuống của thiên sứ ấy tượng trưng cho khởi đầu của thời kỳ ấn chứng, và sự giáng xuống của Tổng lãnh thiên sứ Mi-ca-ên vào ngày 18 tháng 7 năm 2020 tượng trưng cho sự kết thúc của thời kỳ ấn chứng. Chúa Giê-xu, là An-pha và Ô-mê-ga, luôn minh họa phần kết thúc bằng phần khởi đầu, nên các yếu tố tiên tri của cuộc nhóm họp thứ nhất, bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, đại diện cho các yếu tố tiên tri xảy ra trong cuộc nhóm họp thứ hai.

Có ba minh họa rõ ràng về sự quy tụ lần thứ hai, đại diện cho giai đoạn kết thúc của thời kỳ đóng ấn của 144.000, đó là: lịch sử của Đấng Christ; lịch sử của sứ điệp thiên sứ thứ nhất và thứ hai từ ngày 11 tháng 8 năm 1840 đến ngày 22 tháng 10 năm 1844; và lịch sử của thiên sứ thứ ba từ ngày 22 tháng 10 năm 1844 cho đến cuộc nổi loạn năm 1863. Ba nhân chứng ấy xác lập sự quy tụ lần thứ hai của 144.000 từ tháng 7 năm 2023 cho đến luật ngày Chủ nhật sắp đến. Nếu chúng ta tách ra một yếu tố riêng biệt từ mỗi giai đoạn lịch sử, chúng ta sẽ tìm thấy bằng chứng về vai trò của Tai họa thứ ba.

Vào lúc kết thúc cuộc nhóm trại Exeter vào ngày 17 tháng 8 năm 1844, thông điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm đã được công bố. Sự công bố ấy tượng trưng cho sự công bố thông điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn, vì cả hai lịch sử đã và đang là sự ứng nghiệm của dụ ngôn mười trinh nữ. Chị White xác định rằng sự vào thành Giê-ru-sa-lem cách khai hoàn của Đấng Christ tượng trưng cho sự công bố Tiếng Kêu Nửa Đêm năm 1844. Lần duy nhất Đấng Christ từng cưới một con vật là khi Ngài vào Giê-ru-sa-lem, và con vật Ngài cưới là một con lừa, vốn là biểu tượng của Hồi giáo. Trong giai đoạn của sự nhóm lại lần thứ hai từ năm 1844 đến 1863, vào năm 1848 Chị White xác định rằng các quốc gia châu Âu đang bị chọc giận, và việc chọc giận các dân tộc trong lịch sử ấy được gây ra bởi những đe dọa về chiến tranh tiếp diễn mà Hồi giáo mang đến cho châu Âu. Trong cả ba lịch sử về sự nhóm lại lần thứ hai, vai trò của Hồi giáo trong Khốn Nạn thứ ba được nêu rõ.

Thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 với một cuộc tấn công bất ngờ từ Hồi giáo của Khốn Nạn thứ ba, nhằm vào vùng đất vinh hiển hiện đại của

Hoa Kỳ. Hai mươi hai năm sau, vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, Hội giáo của Khốn Nạn thứ ba đã thực hiện một cuộc tấn công bất ngờ nhằm vào vùng đất vinh hiển cổ xưa. Khi luật ngày Chủ nhật sắp đến, vốn là con động đất lớn trong Khải Huyền đoạn mười một, Khốn Nạn thứ ba lại bất ngờ đến, khi nó một lần nữa thực hiện một cuộc tấn công bất ngờ nhằm vào vùng đất vinh hiển hiện đại.

Cuộc phản loạn mà Israel theo nghĩa đen đại diện, như một biểu tượng cho những kẻ đã đóng đinh Đấng Mê-si của họ, cùng với ba cuộc tấn công bất ngờ của Hội giáo thuộc khốn nạn thứ ba, đều mang dấu ấn của "Lẽ Thật". Sứ điệp ấn chứng một trăm bốn mươi bốn nghìn, hoàn tất công cuộc tập hợp dân sự ngày sau rốt của Đức Chúa Trời lần thứ hai, diễn ra trong một giai đoạn khi các hoạt động của Hội giáo thuộc khốn nạn thứ ba đang diễn ra.

Thời kỳ tiên tri được trình bày như “sự quy tụ lần thứ hai” xác định rõ các thời kỳ tiên tri cụ thể hợp thành toàn bộ lịch sử của “sự quy tụ lần thứ hai”. Sự giáng xuống của Đấng Christ sau khi Ngài phục sinh đánh dấu sự khởi đầu công tác của Ngài nhằm quy tụ những người đã bị tản lạc tại thập tự giá.

Bấy giờ Giê-su nói với họ: Tất cả các ngươi sẽ vấp phạm vì có ta trong đêm nay; vì có chép rằng: Ta sẽ đánh người chẵn, và chiên của bầy sẽ bị tản lạc. Ma-thi-ơ 26:31.

Sau ba ngày trong mồ, Đức Kitô đã hiện ra với các môn đệ, khởi đầu một thời kỳ bốn mươi ngày chỉ dạy riêng, tiếp đó là mười ngày hiệp nhất và cầu nguyện để chuẩn bị cho sự tuôn đổ cách vô hạn của Chúa Thánh Thần vào ngày Lễ Ngũ Tuần.

Hỡi Thê-ô-phi-lơ, trong sách trước, tôi đã chép về mọi điều Đức Chúa Jêsus bắt đầu làm và dạy, cho đến ngày Ngài được cất lên, sau khi bởi Đức Thánh Linh truyền dạy cho các sứ đồ mà Ngài đã chọn; Ngài cũng bày tỏ mình là sống sau cơn thương khó bằng nhiều bằng chứng xác thực, hiện ra với họ trong bốn mươi ngày và nói về những điều thuộc về vương quốc Đức Chúa Trời. Khi ở cùng họ, Ngài truyền rằng chớ rời khỏi Giê-ru-sa-lem, nhưng hãy chờ lời hứa của Cha, là điều, Ngài phán, các ngươi đã nghe Ta nói. Vì Giăng thật đã làm báp-têm bằng nước; nhưng ít ngày nữa, các ngươi sẽ chịu báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Vậy, khi họ nhóm lại, họ hỏi Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải lúc này Chúa phục hồi vương quốc cho Y-sơ-ra-ên chăng? Ngài đáp với họ: Các ngươi không có phần biết các thời điểm hay các thời kỳ mà Cha đã đặt trong quyền riêng của Ngài. Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, các ngươi sẽ nhận lấy quyền năng; và các ngươi sẽ làm chứng về Ta tại Giê-ru-sa-lem, khắp cả Giu-đê, Sa-ma-ri, cho đến tận cùng trái đất. Sau khi phán các điều ấy, đang khi họ nhìn, Ngài được cất lên; và có một đám mây tiếp lấy Ngài khuất khỏi mắt họ. ... Khi ngày Lễ Ngũ Tuần đã đến trọn, hết thấy đều hiệp một tại cùng một nơi. Bỗng có tiếng từ trời như tiếng gió mạnh ào ào, và tiếng ấy đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Công vụ 1:1-9, 2:1, 2.

Trong bốn mươi ngày, rồi tiếp theo là mười ngày mà các môn đồ phải "chờ đợi" lời hứa của Đức Chúa Cha, Đấng Christ đã nhóm họp các môn đồ của Ngài lần thứ hai. Thời kỳ chờ đợi tại Giê-ru-sa-lem là một biểu tượng của thời kỳ trì hoãn, phù hợp với các thời kỳ trì hoãn trong Ma-thi-ơ hai mươi lăm và Ha-ba-cúc hai. Toàn bộ giai đoạn được Đấng Christ xác định là bắt đầu từ công tác của Ê-li, khi Giăng đang làm phép báp-têm, và toàn bộ giai đoạn kết thúc với phép báp-têm của Đức Thánh Linh vào Lễ Ngũ Tuần. Phép báp-têm là biểu tượng của sự chết, chôn và

sống lại, nên mọc ở giữa của cả giai đoạn ấy là thập tự giá, vì toàn bộ giai đoạn mang dấu ấn của "Lẽ Thật".

Toàn bộ thời kỳ bắt đầu với phép rửa của Đức Kitô do Gioan cử hành, khi Chúa Thánh Thần ngự xuống dưới hình chim bồ câu. Rồi công cuộc quy tụ các môn đệ, những người sẽ làm nền tảng cho đền thờ Kitô giáo, được khởi sự. Vào cuối thời kỳ ấy, Đức Kitô lại quy tụ các môn đệ của Ngài lần thứ hai, và thời kỳ quy tụ lần thứ hai là sự lặp lại của thời kỳ quy tụ lần thứ nhất, vì Đức Kitô cho thấy sự kết thúc của một sự việc qua chính khởi đầu của nó.

Thập tự giá đã được báo trước bằng hình bóng trong phép báp-têm của Đấng Christ, và cả hai sự kiện đều khởi đầu công cuộc nhóm họp các môn đồ. Dấu mốc xác định điểm khởi đầu và điểm kết thúc tượng trưng cho sự chết, sự chôn và sự sống lại. Sau sự sống lại, bốn mươi ngày chịu thử thách trong đồng vắng tượng trưng cho bốn mươi ngày chỉ dạy sau khi Ngài đến cùng các môn đồ. Cả hai giai đoạn bốn mươi ngày đều biểu thị một lẽ thật trọng yếu mà Đức Chúa Jêsus đã phán: "Có chép rằng: Người ta không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi lời do miệng Đức Chúa Trời phán ra."

Trong thời kỳ ấy, Chúa Giê-xu đã mở bày cho các môn đồ mọi điều mà các tiên tri đã làm chứng về Đấng Christ, qua đó xác định thời kỳ ấy là sự khai mở Lời tiên tri của Ngài.

Và kia, ngay ngày ấy, có hai người trong số họ đi đến một làng gọi là Em-ma-út, cách Giê-ru-sa-lem khoảng sáu mươi phơ-lông. Họ cùng nhau nói về tất cả những điều đã xảy ra. Và xảy ra là, đang khi họ trò chuyện và bàn luận, thì chính Chúa Giê-xu đến gần và đi cùng với họ. Nhưng mắt họ bị che kín nên không nhận ra Ngài. ... Rồi Ngài nói với họ: Hỡi những kẻ dại dột, và lòng chậm tin mọi điều các đấng tiên tri đã phán! Há chẳng phải Đấng Christ phải chịu những điều ấy, rồi vào trong vinh hiển của Ngài sao? Bắt đầu từ Môi-se và mọi đấng tiên tri, Ngài giải nghĩa cho họ trong khắp Kinh Thánh những điều liên quan đến chính Ngài. Khi họ đến gần làng mà họ định tới, Ngài làm như muốn đi xa hơn nữa. Nhưng họ nài ép Ngài rằng: Xin ở lại với chúng tôi, vì trời đã về chiều, và ngày đã gần tàn. Vậy Ngài vào để ở lại với họ. Và xảy ra, khi Ngài ngồi ăn với họ, Ngài lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra và trao cho họ. Bấy giờ mắt họ được mở ra, họ nhận biết Ngài; và Ngài biến mất khỏi tầm mắt họ. Lu-ca 24:13-16, 26-31.

Đấng Christ ở lại với các môn đồ, những người không nhận ra Ngài là ai, cho đến khi Ngài mở mắt họ, "và, bắt đầu từ Môi-se và tất cả các nhà tiên tri, Ngài giải nghĩa cho họ trong hết thầy Kinh Thánh những điều liên quan đến chính Ngài." Mắt họ được mở ra khi họ được cho "bánh" để ăn. Sau bốn mươi ngày, Đấng Christ thăng thiên, và "biến mất khỏi tầm mắt họ," như Ngài đã làm với các môn đồ ở Emmaus vào lúc khởi đầu của bốn mươi ngày dạy dỗ. Sau đó họ bắt đầu mười ngày chuẩn bị cho Lễ Ngũ Tuần, điều này là hình bóng cho luật ngày Chúa nhật sắp đến.

Vào lúc trận động đất lớn, tức là luật Ngày Chủ nhật, Khốn Nạn thứ ba của Hội giáo đến mau chóng, và Hội giáo là "gió đông" "khốc liệt" của Isaiah, tức là hơi thở của Ezekiel đến từ bốn luồng gió của John bị cầm giữ trong thời kỳ đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Khi một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã được đóng ấn, thì bốn ngọn gió được thả ra, và "bỗng có tiếng từ trời đến như tiếng gió mạnh ào ạt, và đầy khắp nhà." Hội giáo thuộc Tai họa Thứ Ba

giáng đôn “bất thành linh” và bất ngờ, và gây nên “tiếng từ trời” tức là Tiếng Kèn Thứ Bảy, điều xác định thời điểm sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất; và sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất đối với một trăm bốn mươi bốn nghìn khi thần tính (sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh) được kết hợp vĩnh viễn với nhân tính, và Chúa bắt chọt đến đền thờ của Ngài (ngôi nhà nơi các môn đồ nhóm lại) và lập giao ước với một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Chúa muốn chúng ta lên núi — để bước vào sự hiện diện của Ngài một cách trực tiếp hơn. Chúng ta đang tiến đến một cơn khủng hoảng mà, hơn bất kỳ thời điểm nào trước đây kể từ khi thế gian bắt đầu, sẽ đòi hỏi sự tận hiến trọn vẹn của hết thảy những ai đã xưng danh Đấng Christ.

Một cuộc phục hưng lòng đạo đức chân chính giữa chúng ta là nhu cầu lớn nhất và cấp bách nhất của chúng ta. Chúng ta phải có sự xúc dầu thánh từ Đức Chúa Trời, phép báp-têm của Thánh Linh Ngài; vì đây là tác nhân hữu hiệu duy nhất trong việc truyền bá chân lý thiêng liêng. Chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời khiến những năng lực tê liệt của linh hồn được sống động để cảm biết những điều thiên thượng, và kéo lòng hướng về Đức Chúa Trời và lẽ thật.

Thật là đặc ân của chúng ta khi tin cậy Đức Chúa Trời theo chính lời Ngài. Khi Đức Chúa Jêsus sắp lìa các môn đồ để thăng thiên, Ngài ủy thác cho họ sứ mạng đem sứ điệp Tin Lành đến mọi dân tộc, mọi thứ tiếng và mọi dân. Ngài bảo họ lưu lại tại Giê-ru-sa-lem cho đến khi được mặc lấy quyền năng từ trên cao. Điều đó là thiết yếu cho sự thành công của họ. Sự xúc dầu thánh phải giáng trên các dây tợ của Đức Chúa Trời. Hết thảy những người hoàn toàn xác định mình là môn đồ của Đấng Christ và cộng tác với các sứ đồ như những người truyền giảng đều nhóm lại tại Giê-ru-sa-lem. Họ bỏ qua mọi khác biệt. Họ đồng lòng kiên trì trong sự cầu nguyện và nài xin, để nhận được sự ứng nghiệm lời hứa về Đức Thánh Linh; vì họ phải rao giảng Tin Lành trong sự bày tỏ của Thánh Linh và trong quyền năng của Đức Chúa Trời. Đó là thời kỳ hết sức nguy hiểm cho những người theo Đấng Christ. Họ như chiêm ở giữa bày muông sói, nhưng vẫn vững lòng, vì Đấng Christ đã sống lại từ cõi chết, đã hiện ra với họ, và đã hứa ban cho họ một phước lành đặc biệt khiến họ đủ năng lực để đi ra rao giảng Tin Lành của Ngài cho thế giới. Họ chờ đợi sự ứng nghiệm lời hứa của Ngài và cầu nguyện với lòng sốt sắng đặc biệt.

Đây chính là con đường mà những người giữ vai trò trong công cuộc rao báo sự giáng lâm của Chúa trong những đám mây trên trời phải theo; vì cần có một dân được chuẩn bị để đứng trong ngày trọng đại của Đức Chúa Trời. Mặc dù Đấng Christ đã hứa với các môn đồ rằng họ sẽ nhận lấy Đức Thánh Linh, điều ấy không loại bỏ sự cần thiết của việc cầu nguyện. Họ càng cầu nguyện khẩn thiết hơn; họ đồng tâm hiệp ý tiếp tục cầu nguyện. Những ai hiện đang tham gia vào công việc trang nghiêm là chuẩn bị một dân cho sự giáng lâm của Chúa cũng nên tiếp tục cầu nguyện. Các môn đồ thời ban đầu đồng một lòng. Họ không có những suy đoán, không có thuyết lý tò mò nào để đưa ra về việc phước lành đã hứa sẽ đến như thế nào. Họ hiệp một trong đức tin và tinh thần. Họ đã nhất trí.

"Hãy dẹp bỏ mọi nghi ngờ. Hãy xua tan nỗi sợ hãi của bạn, hãy nhận lấy kinh nghiệm mà Phao-lô đã có khi ông thốt lên: 'Tôi đã cùng Đấng Christ chịu đóng đinh; song tôi sống; nhưng không còn phải là tôi, mà là Đấng Christ sống trong tôi; và sự sống mà hiện nay tôi đang sống trong xác thịt, tôi sống bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính mình vì tôi.' [Ga-la-ti 2:20.] Hãy phó dâng mọi sự cho Đấng Christ, và để đời sống của bạn được giấu kín với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Bây giờ bạn sẽ trở nên một sức mạnh cho điều thiện. Một người sẽ đuổi một ngàn, và hai người sẽ làm mười ngàn phải chạy trốn."
Gospel Workers, 369-371.